

VAN **DROOM** NAAR
WERKELIJKHEID

PARTICIPATIE NETWERK EVENT • 6 DECEMBER 2018

HET GEDICHT

Dit gedicht is opgetekend door sneldichteres Dominique Engers (www.desneldichteres.nl)
als samenvatting van het Participatie Netwerk Event West-Brabant 2018,
gehouden op 6 december 2018 in het Groot Arsenaal te Bergen op Zoom.

Koffie met wat lekkers, alles oogde zelfgebakken
Mandjes chocola waar we royaal van konden pakken.
Stemmige muziek, de pianist was muzikaal
En zeer sfeerverhogend, in dit fraaie Arsenaal.

Buffel, Bleckman, Donkergroen, ze straalden allemaal
Ook loco Burgemeester Barry blij in deze zaal.
Bikkelz zag ik ook, ik keek om half drie in het rond
En constateerde dat de hele hal vol Bikkelz stond.

We dromden vrolijk samen, ja de opkomst die was groots
En langs alle wanden genomineerden met hun quotes.
De dagvoorzitter in het blauw en verder was 't weer prijs:
Minstens veertig mannen hier in vijftig tinten grijs.

Maar wel gekleurde badges, die met een sessie correspondeerden
En een fotograaf die iedereen fotografeerde,
Om vijf voor half vier spoorde de dagvoorzitter ons aan
Om alvast in de richting van het podium te gaan.

Wie, van al die winnaars die daar lang de wanden hangen
Zou straks de hoofdprijs pakken en het beeld mogen ontvangen?
Ik heb ze allemaal bekeken en ik vind ze allemaal groots
Ze zijn allemaal goed bezig, dat blijkt ook wel uit hun quotes!

Werken met een arbeidsbeperking blijkt niet altijd makkelijk te zijn
Maar bij Bikkelz, dankzij de Bikkelz, daar loopt alles als een trein
Bij Albert Heijn daar zijn ze er geheel doordrongen van
Dat je ook jongeren met een arbeidsbeperking om een boodschap
sturen kan.

Mensen met een arbeidsbeperking vallen bij Bleckman niet eens meer
op
Functiecreatie? Taaksplitsing? Het werkt allebei t0p!
Een tekort aan groene vingers? Dat geldt niet voor Donkergroen
Investeren in mensen, dat is wat ze bij Timmers doen.

Iedereen heeft wel iets, maar dat maakt helemaal niet uit
Zolang je maar goed werk levert! Verkondigt Xfact luid,
Bij Zwart een nieuwe kijk op mensen, bij Buffel mag iedereen
binnenlopen
Als je iets meeneemt uit je keuken, staat de deur zelfs extra open.

Mensen met een arbeidsbeperking aannemen? Catermaat vindt het in
orde
Daar blijkt het in positieve zin een automatisme te zijn geworden.
En Atea-medewerkers? Die zien we ook graag
Dankzij hen gaat morgen alles weer iets beter dan vandaag.

Samen een leefomgeving en een werkomgeving creëren?
Bij Agel Adviseurs willen ze daarin investeren
Iedereen wist dat het niet kon, tot er iemand kwam die dat niet wist
Ik weet niet wie gaat winnen, maar gun het iedereen, beslist!

Als ware dit een popconcert, zo stond u opgesteld
Daar kwam de dagvoorzitter energiek weer aangesnelde.
Iedereen moest stáán, een enkele rolstoelgebruiker zàt
Ik zag één dame jaloers kijken omdat ze zelf geen rolstoel had.

"Het is donderdag 6 september!" Brulde Donatello tot de klas
Hij werd direct verbeterd omdat het december was.
Hij ging ervoor zorgen dat alles op tijd beginnen zou
Waarna hij over ieders dromen iets vertellen wou.

Hij hoopte op mooie conclusies, we gingen dromen, durven, doen
En straks eruit met vuurwerk! Beloofde Donatello toen.
Daarna een warm applaus voor onze meesterpianist Bob
Toen nam u op verzoek allemaal even de smartphone op.

Iedereen een code om in het systeem te raken
Een paar introductievragen over zeer simpele zaken.
Hoe u hier gekomen was? Nou, het bleek alras
Dat bijna iedereen vanmiddag met de auto was.

Veel ondernemers in de zaal, gemeente 21 procent
En u vond uzelf goed bezig! Maakte 74 procent bekend.
De slager die het eigen vlees keurt, was dat aan de hand vandaag?
Donatello vroeg wat uw droom was, en dat was een open vraag.

"Ieders talent laten opbloeien!" Er volgden meer dan 100 dromen
Iedereen aan het werk! Tot die conclusie konden we komen.
Met welke verwachting kwam u vandaag naar 't Arsenaal?
"Voor de hapjes!" Brulde iemand enthousiast door deze zaal.

Voor de INSPIRATIE! Dat woord dat verscheen hier groots
Voor Tsjakka! Voor de borrel! Volgden nog wat andere quotes.
Toen Loco Burgemeester Barry, ketting om de nek
Hij was trots om hier te staan, begon ie het gesprek.

Mocht ie Tamara zeggen? of toch liever Excellentie?
Barry zelf, vertelde hij, had een verleden bij defensie.
Dit pand, een prachtig pand zei Barry, leve 't Arsenaal
Hij kon kruipend naar huis, vertelde hij toen aan de zaal.

Hij sprak over verbinding en vertelde aan de klas
Dat ie ondersteuning wilde bieden waar het nodig was.
De gemeente deed haar best, maar beter kon altijd
"Bedankt dat u uw nek uitsteekt!" Wou ie tenslotte kwijt.

Daar was de staatssecretaris die haar opwachting kwam maken
Of u de gesprekken dus heel even wilde staken.
Tamara, in het groen, de sfeer was goed, zei zij alras
Maar dat was natuurlijk omdat dit hier Brabant was.

Naast mij staat trouwens Hans weer fier op zijn gitaar te slaan
Zijn talenten laten opbloeien? Ik doe er alles aan.
Hij doe enorm zijn best, maar zijn nek uitsteken doet ie niet
Ik heb hem nu tien jaar in dienst, hij speelt altijd dit ene lied.

Wat waren er voor initiatieven voor mensen die niet aan het werk
kwamen?
Er waren vier dingen nodig, Tamara noemde ze hier samen.
Werkgevers moesten ontzorgd worden, en het moest duurzaam zijn
Goede samenwerking met gemeenten vond ze ook heel fijn.

Gemeentes moesten op dezelfde manier gaan werken, zei ze toen
De dagvoorzitter vroeg een ondernemer hier zijn zegje te doen.
De ondernemer kwam naar voren omdat de catchbox het niet dee
Hoe eerlijk mogen mensen over hun beperking zijn? Daar zat ie nogal
mee.

Daarna vertelde Ewout dat ie best wel zorgen had
Hij verloor het overzicht in het bos, best lastig vond ie dat.
Tamara, de excellentie, sprak over de mensen in de kaartenbak
De mensen zelf centraal! Haar droom, waarover ze graag sprak.

Daarna Thomas Zwiers, die over het servicepunt wat zei
Daar werkte iedereen prettig samen, zo vertelde hij.
Het moeras? Daar moest je weg van blijven, stond ie te berichten
En elke kloof, van iedere aard, graag met elkander dichtten.

Volschietende mannen! Daar maakte hij nog melding van
Want er was bijna niks mooiers dan een volschietende man.
Tamara gaf ons één ding mee: of u allemaal wou proberen
Iemand die er vandaag niet was op ùw beurt te inspireren.

We gingen zelf aan de slag, werd door de dagvoorzitter gezegd
De sessies en de kleuren werden aan ons uitgelegd.
Twintig minuten dromen, denken, durven en tenslotte doen
En er was niet echt een pauze! Vertelde Donatello toen.

Die man die voor de hapjes kwam? Die keek niet meer zo blij
Die zag die hapjes aan zijn neus voorbij gaan, volgens mij.
Ik zag drie volschietende mannen, één die verontwaardigd sprak:
"Moeten we potverdikkie ook nog zelf aan de bak!""

Voor de eerste sessie schoof ik aan bij workshop groen
Dat was de workshop waar we allemaal begonnen iets te DOEN.
De eerste werkdag bij GOVA werd inzichtelijk gemaakt
Jorg van Schijndel stond centraal, op hem werd ingehaakt.

Een grote groep van mensen bleek om Jorg heen te staan
Betrokken bij zijn functioneren, zodat ie goed ging in zijn baan.
Jorg zijn moeder in de zaal, een stralend, jonge vrouw
Die met plezier en trots hier haar verhaal vertellen wou.

"De laurier hier kan geen vorst hebben!" hoorden we tot besluit
"U mag allemaal een blaadje plukken!" riep de sessieleider luid.
"Heerlijk in de hachée!" ik dacht, mijn blaadje in de hand:
Is de laurier tegen de temperatuur in dit Arsenaal bestand?

Men rook wat aan elkanders blaadje, maar dat duurde niet heel lang
Want een luide toeter waarschuwde vanaf de gang.
Door naar de sessie DENKEN, ik denk altijd veel en graag
Dat hoofd van mij heeft geen seconde stilgestaan vandaag.

Een Lagerhuisdebat, er werden stellingen geponeerd
Zakelijk denken of juist niet? Daarover werd gediscussieerd.
Liever maatschappelijk ondernemen? Wie was tegen? Wie was voor?
"Spreek kort en bondig!" Dat was een gratis tip voor het gehoor.

Je maakt het zakelijke compleet door maatschappelijk verantwoord
te zijn

Die quote citeer ik graag want die vond ik bijzonder fijn.
Het ging nog kort over subsidies, zonder kon het blijkbaar niet
En als je ieder jaar een beetje krimpt, ga je vanzelf failliet.

"Tony Chocology!" zei een heerschap bruusk en bars
Teun van de Keuken kwam blijkbaar van Venus, want had niets met
Mars.

"Maak een match!" zei iemand, een ander verklaarde dat
Zijn overbuurman al vijf maanden een openstaande vacature had.

Het ging over statushouders, een mevrouw zat te vertellen:
"Ik kan niet in vijf gemeentes maar met wethouders gaan bellen."
Een fijne workshop, DENKEN, die ik met plezier bezocht
Niet in de laatste plaats omdat ik even zitten mocht.

De sanitaire stop die had ik niet graag willen missen
Helemaal naar Bergen op Zoom om genderneutraal te pissen.
Overal om mij heen daar stonden mannen vrolijk te plassen
En nergens een fonteintje om je handen even te wassen.

Bij de workshop dromen, waar het opnieuw over statushouders ging
Moest iedereen weer staan, dat werd zo zoetjes aan een ding.
Één vrouw hier kon niet staan, voor haar bleek er een stoel te komen
De rest hier stond bekant hardop van een luie stoel te dromen.

We luisterden naar Rawi, een Syrische vluchteling die liet weten:
Hij had in Syrië jarenlang op de universiteit gezeten.
Zijn aangrijpende geschiedenis, hij had altijd durven dromen
Bij zeker tien volschietende mannen zag ik de ontroering komen.

We waren blij verheugd te horen, na een klein kwartiertje dat Rawi niet alleen een droombaan, maar ook een droomvrouw gevonden had.

Ook een meneer uit Eritrea droomde van een beter leven En had daar noodgedwongen zijn gezin voor opgegeven.

Zoveel ontberingen doorstaan, en zoveel voor je kiezen En je vermogen om te dromen bij dat alles niet verliezen. Allebei de verhalen grepen mij bijzonder aan Ik dacht: ik ga nooit meer zeuren als ik een middag koud moet staan.

De laatste sessie DURVEN, en wat leerde ik daarvan? Dat je moet durven kijken naar wat iemand allemaal kan. We keken allemaal naar Joost, en hadden vragen zàt: Hoe oud ie was, wat voor auto hij reed en of ie hobby's had.

Joost die reed geen auto, snel werd duidelijk waarom Hij zag bijna niets, de zaal kreeg toen een blinddoek om. Het werd behoorlijk kinky, ik moest helaas zonder blinddoek blijven Omdat ik anders niet in staat was dit gedicht te schrijven.

Een kijkje in Joost wereld, openhartig werd verteld Dat hij zich het leven ooit anders had voorgesteld. Ook hier: een lange, zware reis door een steeds donkerder bestaan Maar Joost bleef positief en ging alle uitdagingen aan.

Het was een lange route en het kostte best veel tijd De weg van de afhankelijkheid naar onafhankelijkheid. Wat was ons glas water? En ons ultieme pak melk? Vertrouwen in jezelf en anderen hebben, dat was goed voor elk.

Na deze carrousel om tien voor zes weer naar beneden "We gaan door met het laatste deel!" deelde Donatello mede. Het beeld stond klaar, de pianist, ik zag confettikanonnen Ik hoopte dat de laurier nog leefde als we aan de prijsuitreiking begonnen.

"Graag naar de centrale ruimte." Spoorde de dagvoorzitter aan Maar een kwart van u bleef lekker bij de warmtekanonnen staan. De dagvoorzitter beet zich vast, zijn best deed hij genoeg Toen hij voor het slotakkoord herhaald om stilte vroeg.

Maar u was niet stil te krijgen, uw verzet dat was niet mis Uiteindelijk werd het stil, na dwingend, agressief gesis. Terugkoppelen via Mentimeter deden we niet meer aan En na een hele korte wrapup kwam ik eindelijk voor u staan.

Kort en bondig spreken? mensen, ik zou willen dat Ik die tip wat eerder in mijn leven had gehad. Ik heb met u te doen vandaag, u mag het eerlijk weten Na drie uur staan een walking dinner! U moet ook nog staand gaan eten!

Maar de sfeer was goed in Brabant, en ik stel hier aan de orde Als die borrel straks begint, dan zal de sfeer nog beter worden. Voorzichtig met alcohol, want het is reeds bekend Dat u op een enkeling na allemaal met de auto bent.

Een schitterende middag, goed geregeld allemaal Het was alleen best frisjes hier, in dit Groot Arsenaal. Kouwe handen kouwe voeten, maar niet voor niets naar hier gereden Want dat ik zulke stijve tepels had? Dat was héél lang geleden.

De prijsuitreiking komt eraan, het hoogtepunt van deze dag Nog een halfuur voor die meneer eindelijk aan de hapjes mag. Wie zou de prijs gaan winnen? Het zal er dadelijk om gaan spannen Ik hoop op een ontlading met een lading volschietende mannen.

Ik kan nog uren doorgaan, maar denk niet dat ik dat doe Anders zijn we om tien uur nog niet aan dat walking dinner toe. En Hans houdt dit niet lang meer vol, de spierpijn die hij kreeg! Terwijl u allemaal volschiet, loopt hij naast mij langzaam leeg.

Van droom naar werkelijkheid! Het was mijn droom om hier te staan En werkelijk waar, ik heb er àlles aan gedaan. Vooreerst en vooral gezorgd dat elke regel keurig rijmt Want als het één keer niet rijmt, huren ze de volgende keer Nico Dijkshoorn in.

De prijsuitreiking! Laat die nu dan eindelijk beginnen Ik gun het iedereen! Dus dat de beste moge winnen. Wie dat is, of zijn? we hebben werkelijk geen idee Maar we stonden hier gezellig, en we stonden hier oké.

Dominique Engers, 6 december 2018, Bergen op Zoom www.desneldichteres.nl